

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sf. Apostol Toma

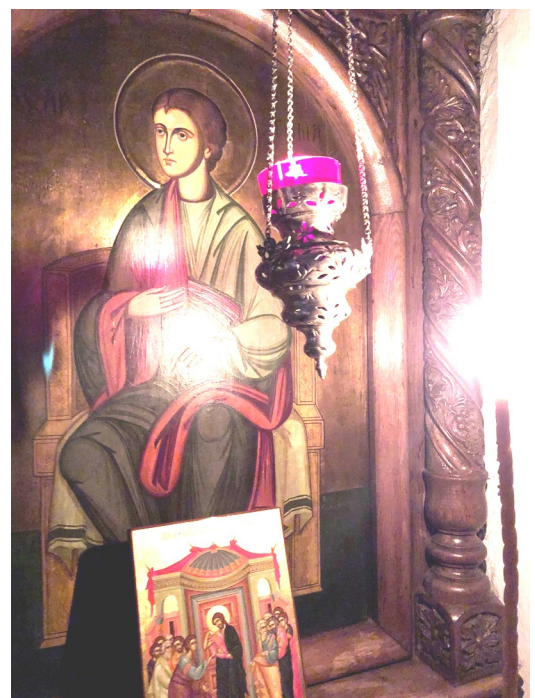
HRAMUL BISERICII TOMA COZMA

Evanghelia Duminicii a doua după Paști Ioan 20, 19-31

În ziua cea dintâi a săptămânii, fiind seară și ușile fiind încuiate, acolo unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijlocul lor și le-a zis: Pace vouă! Și, zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzându-L pe Domnul. Atunci Iisus le-a zis iarăși: Pace vouă! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, vă trimit și Eu pe voi. Și, spunând acestea, a suflat asupra lor și le-a zis: Luați Duh Sfânt! Căroră veți ierta păcatele, le vor fi iertate, și căroră le veți ține, ținute vor fi. Însă Toma, unul din cei doisprezece, cel numit Geamănul, nu era cu ei când a venit Iisus. Deci i-au spus lui ceilalți ucenici: Am văzut pe Domnul! Dar el le-a zis: Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede. Și, după opt zile, ucenicii Lui erau iarăși înăuntru, și Toma era împreună cu ei. Și a venit Iisus, ușile fiind încuiate, și a stat în mijlocul lor și a zis: Pace vouă! Apoi a zis lui Toma: Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele, și adu mâna ta și o pune în coasta Mea, și nu fi necredincios, ci credincios! A răspuns Toma și I-a zis: Domnul meu și Dumnezeuul meu! Iisus i-a zis: Pentru că M-ai văzut ai crezut. Fericiți cei ce n-au văzut și au crezut! Iisus a făcut înaintea ucenicilor Săi și alte multe minuni, care nu sunt scrise în cartea aceasta. Iar acestea s-au scris ca să credeți că Iisus este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și, crezând, viață să aveți în numele Lui.

Prin dumnezeiasca Pronie, nu ai fost de față cu ceilalți Apostoli, când li S-a arătat lor Mântuitorul după Sfânta Sa Înviere, de aceea nu ai crezut spuselor lor, când mărturiseau zicând: „L-am văzut pe Domnul”, și-L slăveau cu cântări zicând: Aliluia!

(din Acatistul
Sf. Apostol Toma)

30 aprilie - 1 mai 2022

HRAMUL BISERICII NOASTRE

Douăzeci de ani de frumoasă colaborare

Acum două săptămâni, la Florii, publicația noastră parohială „Credința și fapta” împlinind „vârsta” de 1000 de numere! Au fost 20 de ani de apariție neîntreruptă. Și nu a fost de loc ușor să asigurăm această continuitate, ținând cont de concedii, deplasări, perioadele cu mare încărcare în programul ostenitorilor, sau evenimente neprevăzute. Mulțumim Bunului Dumnezeu pentru că ne-a ajutat prin oameni râvnitori și jertfelnici. Și între aceștia, un loc privilegiat în inima parohiei noastre l-a dobândit domnișoara Vasilica Onofrei, care și-a început activitatea publicistică concomitent cu apariția foii noastre parohiale, cu care s-a identificat, putem spune, indiferent de locul de pe glob pe unde s-a aflat. Și în prezent, chiar dacă se află la Constanța, tot ea asigură managementul publicației. *Dumnezeu să o răsplătească!*

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

- ◆ Sâmbătă, 30 aprilie, ora 18.00, - Vecernia hramului, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini.
- ◆ Duminică, 1 mai, începând cu ora 8.00, - Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

Ca și în anii anteriori, această sărbătoare este precedată de o perioadă de pregătiri intense. Mulțumim tuturor celor care ne-au sprijinit în buna organizare a Sărbătorii Hramului bisericii și a întregii comunități parohiale .

„Necredința” lui Toma și „credința” noastră

Duminica aceasta, consemnată în calendar ca fiind „a Doua după Paști”, prin pericopa evanghelică, ne arată starea de tensiune între credința în Înviere și îndoiala în raport cu Învierea, care exista odinioară în sufletele apostolilor, marcate profund de toate cele pe care le-au trăit. De aceea, această Duminică mai este numită și Duminică „Antipasha”, de opoziție a logicii omenești în raport cu vestea Învierii din morți a Mântuitorului Iisus Hristos.

Această Duminică îl are în centru pe unul dintre ucenicii Domnului, pe Toma. Nu serbăm persoana lui Toma, ci experiența trăită și mărturia sa, ca exprimare în limitele capacității umane a Adevărului Învierii Domnului.

Deși Mântuitorul îi adresează îndemnul „nu fi necredincios, ci credincios” (Ioan 20,27), sancționându-i îndoiala, totuși, dacă raportăm pe Toma la ceilalți ucenici, vom remarca cu ușurință că îndoiala, „necredința” îi cuprinsese pe toți. Să ne aducem aminte că pe ei Mântuitorul „i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-L văzuseră înviat” (Marcu 16,14). „Cazul” Toma ne arată că necredința e o stare care poate fii adusă la credință. Dar „împietrirea inimii” e mult mai greu de „tratat”, căci exprimă o încăpățănare în propria părere, o fixație pe logica omenească, atât de înșelătoare.

Fragmentul evanghelic ce s-a citit în această Duminică ne arată că Mântuitorul Iisus Hristos s-a arătat ucenicilor săi și „le-a arătat mâinile și coasta sa” și completează evanghelistul Ioan și „s-au bucurat ucenicii văzând că este Domnul” (Ioan 20,20).

Dar întâlnirea Domnului cu ucenicii săi după Înviere nu s-a limitat doar la bucuria revederii și dovedirea Învierii, ci se înscrie pe traiectoria lucrării Sale mântuitoare pentru lume, căci le zice: „Luați Duh Sfânt! Căroră le veți ierta păcatele, le vor fi iertate și căroră le veți ține, vor fi ținute” (Ioan 20,22-23). Îi trimite pe ucenici către lume să vestească Învierea din morți a Domnului „spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim” (Luca 24,47).

Și evanghelistul Luca ne oferă detalii despre prima întâlnire pe care o are Mântuitorul Iisus Hristos Cel Înviat cu ucenicii săi. El notează că arătându-li-se lor Mântuitorul le-a spus: „*Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Eu Însumi sunt; pipăiți-Mă și vedeți că duhul nu are carne și oase precum Mă vedeți pe Mine că am.*” (Luca 24:39). Și le-a spus-o, pentru că ucenicii, „*însăpăimântându-se și înfricoșându-se, credeau că văd un duh*” (Luca 24:37) De aceea spune Mântuitorul „*pipăiți-mă și vedeți*” (Luca 24:39).

Toma nu e primul care, pentru incredință, e invitat să se atingă de Mântuitorul Iisus Hristos, ci, cu opt zile înainte, încă din seara primei zile a săptămânii, i-a chemat pe toți să se atingă de El. atunci când li s-a arătat, ci pe toți ceilalți cu o săptămână înainte i-a chemat Mântuitorul. Se pare că Toma a fost inspirat tocmai de invitația anterioară adresată de Domnul celorlalți. Posibil ca să fi revendicat, pentru incredință, atingerea de Hristos Cel Înviat, spre a nu se simți „discriminat”.

E interesant de observat un detaliu esențial. Nu știm dacă s-au atins sau nu, dar cert este că văzându-L, ucenicii au continuat să se îndoiască, chiar și după ce Mântuitorul i-a incredințat. Invitați să se atingă de El, să-L pipăie, ei au continuat să se îndoiască, „necrezând de bucurie și minunându-se” (Luca 24,41). Era o stare greu de definit. Un amestec de fericire și uimire, care le umbrea credința în Înviere. Și atunci, pentru a le stinge îndoiala, Mântuitorul Iisus Hristos le-a cerut ceva de mâncare și „i-au dat o bu-

cată de pește fript și dintr-un fagure de miere” (Luca 24,42) „*Și luând, a mâncat înaintea lor*” (Luca 24,43). Iar ceea ce a urmat, devine temelia propovăduirii apostolice: „*Le-a deschis mintea ca să înțeleagă scripturile.*” (Luca 24,45).

Aceasta s-a petrecut cu cei 10 ucenici, care se aflau ascunși, într-o cameră încuiată, de frica iudeilor. Toma nu era cu ei. Era singurul care a avut curajul să iasă „afară”, asumându-și un mare risc. Dar cu Toma, lucrurile, nu s-au petrecut ca și cu ceilalți. Probabil în dorința de a recupera ceea ce pierduse la prima întâlnire, Toma își condiționează credința: „*Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.*” (Ioan 20,25) Nu știm dacă ceilalți ucenici se atinseseră de Domnul cu o săptămână înainte. Dar după experiența avută, totuși nu au avut curajul să-i vestească lui Toma că Domnul e viu. Au spus doar „am văzut pe Domnul”.

Toma încă nu-L văzuse pe Domnul. Pentru el era prea mult să creadă, fără a se incredința. Iar percepția senzorială rămâne temelia unei incredințări. De aceea, la temelia credinței în Hristos sunt așezate minunile, lucrurile și faptele mai presus de fire, exprimate material, perceptibil. Condiționarea de a se „atinge” de Mântuitorul Iisus Hristos atrage asupra sa și musturarea: „*Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios ci credincios.*” (Ioan 20,27)

Spre deosebire de ceilalți, care au continuat să se îndoiască după „atingerea” de Mântuitorul Iisus Hristos, Toma a strigat, fără echivoc, „Domnul meu și Dumnezeu meu!” (Ioan 20,28) Adică s-a declarat pe sine incredințat de realitatea Învierii. Nu știm nici dacă Toma s-a atins de trupul Mântuitorului Iisus Hristos. Evanghelia de la Ioan sugerează mai degrabă faptul că nu s-ar fi atins, căci Mântuitorul spune: „*Pentru că M-ai văzut ai crezut.*” (Ioan 20,29) Nu îi spune „te-ai atins de mine” sau pentru „te-ai convins atingându-Mă”. Aceasta ar indica faptul că, spre deosebire de ceilalți, pentru Toma, doar „vederea” a fost suficientă.

Merită subliniat încă un element foarte important: Toma, cel incredințat de realitatea Învierii, nu doar mărturisește, sau confirmă Învierea. Merge mult mai departe: el mărturisește dumnezeirea Învățătorului său, Căci strigă „*Domnul meu și Dumnezeu meu!*” Aceste două nume pe care Toma le atribuie Mântuitorului Iisus Hristos, pot constitui o sinteză a Evangheliilor. El vede în Învierea Lui Hristos lucrarea Lui Dumnezeu, lucrarea mântuitoare a Lui Dumnezeu.

Oare ce l-o fi frământat pe Toma de a făcut o condiționare atât de dură: „Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” (Ioan 20,25)? Ce întrebare l-o fi frământat? Nu l-a frământat doar problema Învierii, așa cum pare a sugera Evanghelia de la Ioan, ci realitatea faptului că Iisus Hristos este Fiul Lui Dumnezeu. Asta era frământarea lui interioară. Căci tocmai această afirmație, că Hristos este Fiul Lui Dumnezeu, a constituit acuza principală a evreilor pentru a condamna la moarte pe cruce pe Iisus. Pentru asta Domnul fusese răstignit și omorât, condamnat de „Lege”. Era marea lui dilemă: Cel care a murit pe cruce este sau nu este Fiul Lui Dumnezeu? De aceea atunci când se incredințează de Înviere nu mai mărturisește Învierea, ci își răspunde Lui și celorlalți la marea întrebare, zicând: „Domnul meu și Dumnezeu meu!”

(continuare în pagina a treia)

(continuare din pagina a doua)

Acesta ar trebui să fie crezul oricărui creștin. Să îl recunoaștem pe Iisus Hristos ca Fiu a Lui Dumnezeu și să recunoaștem pe Iisus Hristos ca Stăpân al nostru. Oare cât din ceea ce facem noi exprimă pe Iisus Hristos în lumea asta? Ne întrebăm de ce se abat asupra noastră atâtea boli și amenințări de boli molipsitoare, atâtea tulburări și răzmerițe, atâtea războaie și vești de războaie. Dar, cât din ceea ce fac eu în lumea aceasta îl exprimă pe Iisus Hristos, e în acord cu lucrarea mântuitoare a lui Dumnezeu, pentru care Însuși Fiul S-a jertfit? Rămâne o tristă temă de reflecție personală.

Totodată aș dori să vă mai ofer o temă de reflecție. Toma a fost muștrat ca fiind "necredincios". I-a fost asociat apelativul de "Toma Necredinciosul", pornind de la muștrarea Domnului. Dar toți s-au îndoit, toți erau neîncredători, pe toți i-a muștrat Domnul încă din prima zi după Înviere! Însă Toma a avut curajul să spună public ceea ce îi frământa pe toți.

Momentul legat de încredințarea lui Toma este plasat între două „declarații publice”, făcute în cercul apostolilor îndoielnici. Cea a lui Toma: *"Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede."* (Ioan 20,25) și cea a Mântuitorului *"Adu degetul tău încoace și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și o pune în coasta Mea și nu fi necredincios ci credincios."* (Ioan 20,27). E tainic dialog între credința bazată pe argumente palpabile și cea care are la temelie relația personală. Omul de valoare, „omul lui Dumnezeu” va da întotdeauna argumente mai importante decât orice „evaluări” și raționamente asupra unei situații.

Toma nu era necredincios. El a avut curajul de a-și mărturisi incapacitatea logică de a cuprinde cu mintea cele ce se refereau la Învierea din morți a Domnului Hristos. Hristos îl numește însă „necredincios”, nu pentru că nu a crezut în Învierea sa, ci pentru că nu a avut încredere în cei care i-au povestit cu sinceritate experiența personală a întâlnirii cu Hristos.

Credința pe care o afirmăm are o dinamică, este motorul vieții noastre. Mântuitorul a fost sever cu Toma pentru că nu avusese încredere în cele pe care i le-au spus ceilalți ucenici, dar mai ales pentru că și-a condiționat credința. Ce să spunem de credința noastră, care are cel mai important suport în împlinirea celor pe care le cerem de la Dumnezeu?

Pr. Mihai Mărgineanu

Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei: „Învierea lui Hristos – salvarea omenirii” (Scrisoare pastorală la Paști, 2022)

(continuare din numărul trecut)

HRISTOS A ÎNVIAT!

Este vremea întoarcerii acasă, la casa Tatălui. Reașezarea Evangheliei în centrul vieții noastre este o urgență absolută. Aprinderea în noi a focului mistuitor de dor, și durere, și așteptare pentru Dumnezeu cel viu constituie o smerită, dar decisivă contribuție pentru echilibrul situației din lume.

Puterea acestei întoarceri către Dumnezeu n-o avem în noi, în efortul voinței noastre. O primim din taina Întrupării, Răstignirii, Învierii, Înălțării Domnului nostru Iisus Hristos, din dragostea lui Dumnezeu Tatăl și din împărtășirea Sfântului Duh. De la Dumnezeu, prin Tainele Bisericii, primim puterea întoarcerii spre Dumnezeu. De la Cel ce „S-a culcat în peștera și în ieslea necuvântătoarelor”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur, primim puterea de a-L primi pe Hristos în „ieslea necuvântătorului (nostru) suflet și în întinatul (nostru) trup” [13]. Prin „Crucea, piroanele, sulița și moartea” Domnului Hristos sunt „omorâte patimile (noastre) cele trupești care (ne) strică sufletul”. „Îngroparea” lui Hristos este puterea pe care o primim pentru a „îngropa sfaturile noastre cele viclene prin gânduri bune” și „a risipi duhurile cele viclene”. Prin „Învierea cea de a treia zi” a Domnului Hristos suntem și noi, „cei alunecați în păcat”, ridicați la starea de suflete înviate. Taina „Înălțării la cer” a Dumnezeului-Om, Iisus Hristos, poartă în sine, prin „împărtășirea cu Sfintele Taine”, realitatea așezării noastre „în partea cea de-a dreapta a celor mântuiți”. „Pogorârea Mângâietorului Duh” aduce puterea transformării noastre în „vase cinstite”, în „locaș al venirii” Sfântului Duh [14].

Iubiți frați și surori întru Hristos-Domnul,

Întoarcerea noastră prin pocăință la Dumnezeu, altoirea noastră pe realitatea Învierii lui Hristos, care devine puterea învierii sufletelor noastre, constituie participarea noastră la pacea și echilibrul lumii. Un om cu suflet înviat dăruiește lumină și putere lumii întregi. „Râuri de apă vie vor curge din pânțele lui” [15], spune Hristos. Apa cea vie, adică Duhul Sfânt, se răspândește dintr-un astfel de suflet ca un râu și adapă părțile cele mai uscate ale lumii. Și cu cât se înmulțește

numărul celor cu suflete înviate, cu cât crește intensitatea trăirii lor lăuntrice, în aceeași măsură lumea își regăsește balanța și armonia. Cu cât mai multe suflete cuprinse de Înviere, cu atât mai puțină moarte în lume. Cu cât mai mulți oameni ai Învierii, cu atât mai multe părți ale lumii eliberate de întuneric și cuprinse de lumină.

În noaptea de har și binecuvântare a Sfințelor Paști, ne îndreptăm mintea și inima către Dumnezeu, rugându-L să aibă milă de noi, să ne ierte de prea grelele noastre păcate și să ne dăruiască puterea întoarcerii către El. Rugăciunea noastră către Dumnezeu să cuprindă pe toți cei întristați și deznădăjduiți, pe văduve și orfani, pe cei plecați din casele lor. Inima noastră să se lărgească [16] pentru a-i cuprinde pe toți, prieteni sau dușmani, pe cei din neamul nostru, precum și pe cei străini.

Să alergăm, așadar, la Dumnezeu. El să ne fie alinare în suferință, izvor de răbdare și putere în lupta vieții. Cu Dumnezeu, prin Dumnezeu și împreună cu Dumnezeu devenim și noi biruitori asupra morții, păcatului și răului din noi și din lume.

Lumina Învierii lui Hristos să pătrundă până în ungherele cele mai adânci ale ființei noastre, să alunge de acolo întunericul și să ne scoată la liman.

Bucuria Sfințelor Paști să cuprindă tot mai multe inimi și suflete. Bucuria cea adevărată, izvorată din puterea Crucii, să ajungă și la cei întristați de lângă noi sau din îndepărtări, dăruindu-le un strop de mângâiere, o rază de nădejde și puterea de a merge mai departe.

Așezându-vă la inimi aceste gânduri, vă îmbrățișez cu dragostea lui Hristos pe fiecare în parte și pe toți laolaltă și rostesc împreună cu toată suflarea creștinească:

Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pe moarte călcând,
Și celor din morminte,
Viață dăruindu-le!

[13] Rugăciunea a doua din Canonul Sfinței Împărtășiri (a Sfântului Ioan Gură de Aur).

[14] Cf. Rugăciunea a treia din Canonul Sfinței Împărtășiri (a Sfântului Simeon Metafrastul).

[15] Ioan 7, 38.

[16] Cf. 2 Corinteni 6, 13.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Ștefan Busuioc, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminica Sf. Apostol Toma, 1 mai,

HRAMUL BISERICII TOMA COZMA,

- începând cu ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați, cu participarea multor preoți invitați și a multor pelerini

◆ Vineri, 6 mai,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învieri, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicele care se poartă la biserica noastră

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

◆ Sâmbătă, 7 mai,

- 07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur (întru cinstirea ocrotitorilor parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, precum și a Sf. Iacov, Ruda Domnului, Ajutătorul celor bolnavi și ale Mucenicului pătimitor din anul 619, ale căror moaște se află în biserică spre închinarea credincioșilor) urmată de Pomenirea morților.

- 18:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a III-a după Paști

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

3,5%

PENTRU

BISERICA TOMA COZMA

Și dumneavoastră puteți sprijini activitățile și lucrările filantropice, misionare, culturale, care se desfășoară la Biserica Toma Cozma, prin donarea a 3,5% din Impozitul pe venit.

Formulare disponibile pe site-ul
parohiatomacozma.ro
sau la pangarul bisericii.

Doi colaboratori prețioși

După ce fostul nostru dascăl, Ionuț Andrei Bodai a primit Taina Hirotoniei în preot și a fost repartizat la parohie, am încredințat activitatea de cântăreț la doi dintre tinerii care au „ucenicit” în ultimii ani la strana bisericii noastre: Bogdan Andrei Fânaru și Claudiu Șuțu.

Mărturisesc că a fost o mare provocare. Parcă erau prea tineri pentru o responsabilitate așa mare: Bogdan

Andrei, elev în anul al III-lea la Seminarul Teologic „Sf. Vasile cel Mare” din Iași, iar Claudiu, elev în clasa a VIII-a la Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă”. Însă m-au încurajat bunele lor rezultate școlare și cuvintele Sfântului Pavel, care scria tânărului său ucenic Timotei: „nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale” (I Tim. 4,12), dar și îndemnându-l totodată: „Fugi de poftele tinereților și urmează dreptatea, credința, dragostea, pacea cu cei ce cheamă pe

Domnul din inimă curată (II Tim. 2,22). De asemenea, am remarcat că se completează reciproc, Bogdan Andrei fiind foarte pasionat de muzica psaltică, iar Claudiu de muzica liniară, fiind un bun interpret la saxofon și la pian.

Și a fost o soluție inspirată, căci pasiunea lor pentru muzică, râvna întru aprofundarea tipicului bisericesc și buna cuviință deprinsă din familiile de buni creștini din care provin și-au arătat roadele. Îndrumați de părintele Ionuț Andrei Bodai, pe atunci dascăl la biserica noastră, au deprins rânduiala slujbelor. În scurtă vreme li s-a adăugat Iustin Maradin, elev în clasa a IV-a, și un frumos grup de copii, care împodobesc cu glasurile lor cristaline cântările de la strună. Activitatea de la strana bisericii noastre a constituit cu circa un an în urmă subiectul filmului documentar „Tropare” realizat de doamna Violeta Gorgos de la TVR, ce poate fi găsit pe Youtube sub denumirea: *Biserica Toma Cozma - Troparele*.

Dar ceea ce merită evidențiat în acest scurt medalion, e faptul că primăvara anului 2022 i-a încununat cu noi succese în planul muzical, astfel:

◆ Bogdan Andrei Fânaru a obținut Premiul al III-lea la Concursul Solistic Online de la Festivalul Internațional de Muzică Bizantină de la Iași (IBMF), la secțiunea „Elevi”.

◆ Claudiu Șuțu a obținut locul I și Finalist la faza Zonală a Olimpiadei de Interpretare Instrumentală, iar la faza Națională locul al III-lea, precum și Premiul I la Concursul „Primăvara Artelor” de la Bacău.

Doresc și pe această cale să le adresez în numele parohiei Toma Cozma sincere felicitări și rugăm pe Bunul Dumnezeu să îi ajute să urce mereu în ierarhia valorilor noastre muzicale și să poarte cu demnitate în lume frumoasele experiențe duhovnicești trăite alături de noi.

Pr. Mihai Mărgineanu